

[Tove Jørgensen]

en 5-årig periode bygger 35.000, når der skulle have været bygget 72.000 pladser.

Vi har også fået at vide, at 98 pct. af planrunderne bliver opfyldt, men der er ikke i det svar, jeg fik den 27. februar 1978, sagt noget om, hvor mange af de 98 pct. der er opfyldt ved at lave dagplejepladser. Derfor tror jeg nok ikke, at det ligefrem er den problemstilling, som fremskridtspartiet har rejst, der er den vigtigste i øjeblikket.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke medvirke til forslaget i den formulering, det har fået. Man kan ikke sådan uden videre ophæve § 63 og så tænke sig, at nu kunne man køre, som man ville, uden tilsyn. Det kunne man nok for nogle dagplejemødres vedkommende, men vi må ikke tro, at alle, der tager børn i huset for at have dem i dagpleje, absolut gør det ud fra idealistiske grunde. Man må også regne med, at mange gør det af økonomiske grunde. Jeg er i hvert fald meget stærk tilhænger af, at man har et vist tilsyn med de børn, der kommer i dagpleje, og vi har også set, hvordan små børn har fået lov til at stå udenfor i barnevognen og græde. Jeg synes, det er væsentligt at vide, at de børn, der anbringes i dagpleje, er anbragt under betryggende og gode forhold.

Med hensyn til, om der skulle være flere end 5 børn, kunne det være rimeligt, hvis man tænkte sig, at børnene ikke skulle tilbringe hele dagen der. Hvis de kun var der i et vist antal timer, så kunne det være muligt at have nogle flere børn. Dette forslag forudsætter vel hele dagen, og det kan måske nok diskuteres, om det var muligt at graduere det noget.

Vi er i kristeligt folkeparti tilhængere af dagpleje, særlig når det gælder de små børn, for det er ikke rigtig kommet frem, hvornår det kan være formålstjenligt med dagpleje, og hvornår institution kunne være formålstjenlig. Jeg synes, det er nødvendigt at skelne mellem børnehavebørnene og de helt små børn, det, jeg vil kalde vuggestuebørn, og for dem er jeg absolut tilhænger af, at den kommunale dagpleje udbygges, og mener, at det er den rigtige form for langt de fleste små børn. Men når vi kommer til de større børn, børnehavebørnene, så kunne der være mening i at sige, at børnhaver – og dér mener

jeg altid halvdagsbørnehaver, jeg mener ikke, at heldagsbørnehaver er en god ting – ville være en god kombination med det. Det er nemlig ikke så enkelt bare at sige for eller imod.

Der kom en udtalelse her om, at enlige mødre jo var tvunget til at gå ud og arbejde. Jeg synes, det er en ting, man bør overveje meget nøje, for hvorfor er de det? I hvert fald, hvorfor skal de ud og arbejde heldags? Hvis man satte regnestykket op, hvad det offentlige må give i tilskud til en vuggestueplads, en hel friplads, og så hvad den enlige moder – hvad det ofte er – har mulighed for at tjene, så er det ikke sikkert, at resultatet blev, som man tænkte sig. Så siger man, at den enlige moder har behov for at komme ud. Ja vel, men det kunne jo også tænkes klaret med et halvdagsjob og en halvdagsinstitutionplads.

Jeg tror, man skal væk fra denne gamle tankegang om, at enlige absolut skal have passet deres børn ude, mens samfundet skal betale lige så meget, som de tjener, for at få dem passet. Det giver anledning til mange problemer, og mange enlige kan have problemer, netop fordi de ikke har mulighed for at tage sig af de lidt større børn i det omfang, de gerne vil. Det er i hvert fald noget, som vi gerne vil være med til at drøfte.

Som lovforslaget ligger her, kan vi altså ikke medvirke til det. Det er alt for kategorisk. Vi håber, at vi kan få spørgsmålet diskuteret grundigt igennem.

Alice Hedegaard (DR):

Hvorvidt dagpleje er at foretrække fremfor daginstitutioner, hverken kan eller skal nogen i dette ting afgøre; det kan kun brugerne, altså forældrene, og ingen andre. Det anføres i bemærkningerne, at erfaringerne viser, at dagpleje er at foretrække fremfor børnehaverne. Det må være de erfaringer, fremskridtspartiet har gjort blandt ligesindede. De anførte tal viser da også noget helt andet, nemlig at langt flere foretrækker børnehaver. Retsforbundet mener, at det må være op til hver kommune og amt at indrette deres børnepasning efter de behov og de ønsker, borgerne har, og vi går helt og fuldt ind for det enkelte menneskes ret til at bestemme selv.

Når fremskridtspartiet anfører, at dagplejen er bedre for børnene, bl. a. fordi det er